

възстане противъ кознитѣ на своето правителство и противъ подлоститѣ на неговитѣ клевети“...¹⁾

Първо, нека забѣлѣжимъ, че Балканската или „Дунавската конфедерация“ българикиятъ поетъ възлага само върху „законнитѣ наслѣдници на европейския кашемиръ“, сир. върху Сърбия и България.

Второ, общественниятъ факторъ за нейното реализиране той вижда въ оние „честни и умни хора“, които се прѣслѣдватъ отъ „бѣлградскитѣ великаши“.

Първото условие се явяваше тогава — въ епохата, когато бѣ писано, както и днесъ, недостатъчно.

Второто — непълно, ако не изцѣло погрѣшно.

Първо, защото въ единъ конфедеративенъ, по право — федеративенъ съюзъ, бѣха и сж кръстосани економическитѣ интереси на повече отъ двѣ държави, даже като прави наслѣдници на европейскиятъ кашемиръ. Освѣнъ Сърбия и България, по пжтищата отъ Бѣлградъ до Босфора и отъ Карпатитѣ до Бѣло море, дишатъ много повече цивилизации, които сигурно, татъкъ нѣйдѣ изъ сърдцето на Балкана, ще се срѣцнатъ и скаратъ, ако ябълката на раздора е сподѣлена едничкомъ между „законнитѣ наслѣдници“. Не е въпросътъ въ това, доколко отъ гледището на „човѣчеството“ и „свободата“ Ромжния търси прями потомци на Траяна изъ Габровскитѣ колиби²⁾, а Гърция — наслѣдницитѣ на Темистокла подъ беневрѣцитѣ на Витошкитѣ шопи. Важно е, че и едната, че и другата, че и трета страна, ако желае, като Черна-Гора, иматъ економически интересъ, или сж свързани економическитѣ имъ интереси съ разрѣшение проблемата за „конфедерацията“, гесп. федерацията³⁾. Нѣма ли

¹⁾ Съчинения, стр. 268 — 269.

²⁾ Вж. Съчинения, стр. 255, 267.

³⁾ Правимъ тие замѣнки въ терминитѣ, защото, очевидно, Ботйовъ прѣписва на конфедерацията качествата на федерацията. Това не трѣбва да се забравя.